

Byl dost vzrušený. Jezdit na hladkém, studeném sněhu, to byla jedna věc. Mít však pod sebou písek, to bylo něco jiného. Jak asi pocítí případný pád?

Když se Patrik odrážel rukama, aby se postavil na prkno, ucítil náhle pod prsty něco měkkého. Polekaně ucukl rukou.

Nebylo to žádné zvíře, jak se zprvu obával, ale jakási chlupatá koule. Na dlani mu zanechala černou skvrnu. Patrik si zkoumavě prohlížel podivný předmět. Byl to materiál, který pouštěl jakousi mastnotu.

Když se Patrik rozhlédl, objevil podobných chlupatých koulí víc. Byly to snad pouštní rostliny? Odkud se tu vzaly?

S prknem na nohou kousek poskočil, sklonil se a jednu z koulí zvedl. Byla lehoučká. Vyhodil ji do vzduchu a lehký vánek, který tu nahoře na vrcholu duny pofukoval, ji odnesl pryč.

Vzít s sebou podivnou kouli nemohl. V kapse by se určitě rozmačkala.

Teď už byl ale doopravdy nejvyšší čas sjet dolů. Naposledy se párkrát zhluboka nadechl, namířil

